

Εκδόσεις

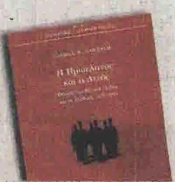
ΜΠΕΡΝΑΡΝΤ ΜΠΕΚΕΤ
«Γένεση»
 Πατάκης, σελ. 200

Η Αναζητεί στο μακρινό μέλλον, σ' ένα νησί που ονομάζεται Παλιεία -το μόνο μέρος στον κατεστραμμένο από τον πόλεμο και τις ασθένειες κόσμο που παραμένει σταθερό και πειθαρχημένο, με «μόνο» κόστος την ελευθερία των πολιτών του. Μια συναρπαστική αλληγορία επιστημονικής φαντασίας με τη μορφή φιλοσοφικού θρίλερ.

OLIVER SACKS
«Βλέποντας φωνές - περιήγηση στον κόσμο των φωνών»
 Αγρα, σελ. 272

Όπως με το «Ο άνθρωπος που μίμριζε τη γυναίκα του με ένα καπέλο» και το «Ένας ανθρωπολόγος στον Άρη», με το βιβλίο αυτό ο Όλιβερ Σακς επικειρεί ένα συναρπαστικό ταξίδι σε μίαν άγνωστη χώρα θαιμμάτων, καθώς και έναν προκλητικό στοχασμό για την επικοινωνία, τη βιολογία, την προσαρμογή και τον πολιτισμό. Εδώ ο συγγραφέας στρέφει την προσοχή του στο ζήτημα της καυφότητας και το αποτέλεσμα είναι η από καρδιάς εικονογράφηση μιας μειονότητας που παλεύει για αναγνώριση και σεβασμό.

GEORGE W. GARDNER
«Η Ημισέληνος και ο Αετός- Οθωμανική εξουσία, Ισλάμ και οι Άλβανοι, 1874-1913»
 Παπαζήσης, σελ. 520

Ένα γοητευτικό βιβλίο το οποίο αποτελεί προϊόν σωστής έρευνας. Πλήρες αγνώστων στοιχείων, έρχεται να αποτελέσει μία φερέγγυα εισαγωγή στην αλβανική Ιστορία της συγκεκριμένης περιόδου (1874-1913) για σπουδαστές αλλά και για το ευρύτερο αναγνωστικό κοινό. Μια ενδεδειγμένη μελέτη, αναμφισβήτητη χρησιμότητα για τους ιστορικούς της ύστερης Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και των Βαλκανίων.

Βιβλία

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΤΕΑ ΒΑΣΙΛΕΥΣΑΔΟΥ

Αντζελα Δημητρακάκη

«Μέσα σ' ένα κορίτσι σαν κι εσένα»

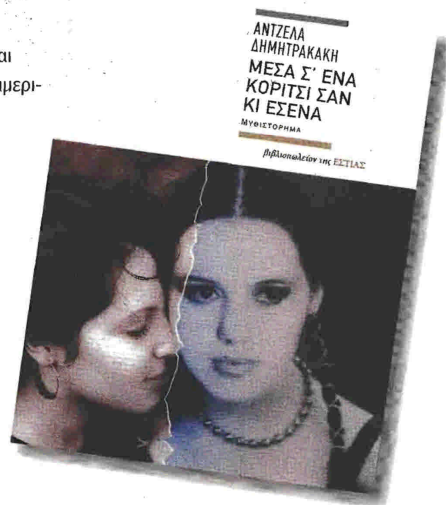
► Η Αντζελα Δημητρακάκη αφηγείται την ιστορία μιας τριαντάρας Ελληνοαμερικανίδας μελετήτριας της σύγχρονης ελληνικής ποίησης

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΒΑΣΙΛΑΚΗ

Η γυναικεία ερωτική λογοτεχνία έχει απροσδιόριστες καταβολές και μία μάλλον αργή εξέλιξη. Η πρώτη ερωτική ποίηση της αρχαιότητας ήταν η Σαπφώ, η οποία γεννήθηκε γύρω στο 630 π.Χ. στη Λέσβο για να αποτελέσει -εν τέλει- το αρχέτυπο του γυναικείου ομοερωτισμού.

Σε κάθε περίπτωση, πάντως, η υμνωδός του έρωτα μεταξύ γυναικών κινήθηκε -ως επί το πλείστον- μέσα στο πλαίσιο της κοσμοπίθας που επέβλεπαν τα ήθη της εποχής, με τα ποιήματά της να έχουν ελκυστικές «άσπερες» εκλάμψεις. Η Σαπφώ ήταν βέβαια ομοφυλόφιλη, αλλά τα περισσότερα από τα αποσπάσματα των ποιημάτων της που εκλαμβάνονται συνήθως ως μαρτυρίες για τις ερωτικές της σχέσεις, είναι δυνατόν να αναφέρονται σε καταστάσεις τελείως άσπερες με αυτές - παρόλο που οι ομοφυλόφιλες γυναίκες της γαλλικής Μπελ Εποκ θα τη θεωρούσαν, αρκετούς αιώνες αργότερα, ως την προστάτριά τους.

Στα χρόνια της Αναγέννησης, πάλι, υπήρξαν επίσης που έγραψαν ερωτικά βιβλία, με τα οποία όμως εξιμνούσαν τον πλατωνικό έρωτα - όπως η Τουλιά ντ' Αραγκόν στη Βενετία με το έργο της «Διάλογος για την απεραιτούση του Έρωτα», το 1547. Οι ερωτικές ιστορίες - ακόμα - σπανίως ξεπερνούσαν τους υπαινιγμούς. Όπως και να 'χει, η πρώτη μυθιστοριογράφος της ερωτικής λογοτεχνίας ήταν η μαρκησία ντε Μανουρί ντ' Εκτό, της οποίας το μυθιστόρημα «Απομνημονεύματα ενός ράφτη κυριών» βασίζταν αποκλειστικά στα κουτσομπολιά των σαλονιών. Όσο για την ομοερωτική γυναικεία λογοτεχνία επανέκρεται - πιο αποφασιστικά - με το «Μυθιστόρημα της Βιολέτ» (1870) που έφερε την υπογραφή «Μια μεταμφιεσμένη Διασπορίτισσα», επειδή ο εκδότης που το κυκλοφόρησε κρυφά θέλησε να εκληφθεί ως μεταθανάτιο έργο του Αλέξανδρου Δουμά Πατρός! Πρόκειται για ένα τολμηρό, δίκως άλλο, αφήγημα -όχι μόνο

για τα δεδομένα της εποχής εκείνης. Ήταν, ωστόσο, στις αρχές του εικοστού αιώνα, στο Παρίσι, που θα εμφανιζόταν μια περιβόητη ομάδα ομοφυλόφιλων γυναικών με λογοτεχνικές φιλοδοξίες.

ΤΑΛΕΝΤΟ

Από αυτές, η περίφημη Καλέτ -στην οποία άρεσαν και τα δύο φύλα- ήταν εκείνη που διέθετε εκτός από ερωτική ορμή και ένα ξεχωριστό ταλέντο, το οποίο βέβαια χρησιμοποίησε για να γράψει ερωτικά μυθιστορήματα που ξεπερνούσαν τα εκδοτικά - και όχι μόνο - ήθη εκείνων των χρόνων. Σταδιακά, γίνονταν εμφανές ότι το δικαίωμα που διεκδικούσε η γυναίκα να εκφράσει -στη λογοτεχνία- τις κάθε λογής ενδόμυκες αποητήσεις της, αποτελούσε μία πολύτιμη κατάκτησή της. Και όμως, ακόμη και σήμερα, τίποτα δεν είναι αυτόνοτο.

Στα νεοελληνικά χρόνια, η πρώτη συγγραφέας ομοφυλόφιλης - το 1929, σχεδόν ταυτόχρονα με τις δυτικές χώρες - δίνοντάς μας ένα πρωτοποριακό βιβλίο σε μια πολύ πρώιμη εποχή, επέλεξε το ψευδώνυμο Ντόρα Ρωζέτη. Τίτλος του μυθιστορήματος, «Η ερωμένη της». Ο Γρηγόριος Ξενόπουλος ήταν -με τη σειρά του- ο πρώτος που εγκωμίασε την ικανότητα γραφής της. Αλλά και ο τελευταίος. Οι υπόλοιποι κριτικοί της εποχής - ακόμα και οι πιο προοδευτικοί - πέταξαν το βιβλίο στο καλάθι των αχρήστων. Δίκως βέβαια, αφού αυτό το ρηξικέλευθο, τολμηρό, παθιασμένο, αλλά συνάμα λυρικό και γεμάτο ευαισθησία έργο εκφράζει συστηματικά έντονους προβληματισμούς για τη θέση της γυναίκας στην κοινωνία της εποχής, για την ανισότητα των σχέσεων, την ανδρική κακο-

μεταχείριση και απιστία, την ελευθερία - η οποία κατακτάται μόνο μέσα από την εργασία και την οικονομική ανεξαρτησία - και ασφάλως για το δικαίωμα στην όμοια σεξουαλική πρόθεση. Χρηστιάται ονόματα ολόκληρα χρόνια για να ασχοληθεί κάποιος άλλος με αυτό το ακανθώδες και ειδικά παρεξηγούμενο είδος λογοτεχνίας - μέσα από το οποίο πρέπει να υπάρξει εκείνη η λεπτή ισορροπία ανάμεσα στην ερωτική πρόθεση και το κοινωνικό και ψυχολογικό της πλαίσιο, τη μυθιστορηματική συνθήκη και τις ιδέες, την πλοκή και το θεωρητικό υπόβαθρο.

Η Αντζελα Δημητρακάκη με το εντυπωσιακό και πολυσύθετο «Μέσα σ' ένα κορίτσι σαν κι εσένα» («Εστία») αφηγείται την ιστορία μιας τριαντάρας Ελληνοαμερικανίδας μελετήτριας της σύγχρονης ελληνικής ποίησης -σε σχέση με τη γυναικεία ομοφυλόφιλη- η οποία επιστρέφει στην Αθήνα, το 2006, προσπαθώντας να ξεπεράσει το πένθος για τον θάνατο της μητέρας της και τον χαμένο της έρωτα με ομοφυλόφιλη της. Ξεκινάει ερωδόμενα χρόνια έρευνας πάνω στο ποιητικό έργο μιας ανιμπατικής ποιητικής φωνής, που φέρει το ψευδώνυμο Θαλασσία Υγιη, η πρωταγωνίστρια θα καταθέσει την καθαρά προσωπική της μαρτυρία για την κατά κανόνα απρόβλεπτη -και συνάμα τρομακτική- συνάφεια λογοτεχνίας και ζωής.

Μια λέσβα πρωίδια βρίσκει -επιτελους- τη θέση της στο σύγχρονο ελληνικό μυθιστόρημα, με τη συγγραφέα να διακρίνεται για μία συννήθητη και ξεχωριστή ικανότητα: μπορεί και ανοίγει πολλά θέματα μαζί -ομοφυλόφιλη, κατοικουμένη φύλου, ταυτότητα, λογοτεχνικά είδη, αυτογνωσία- συντηρώντας, παράλληλα, αμείλιτο το ενδιαφέρον της περστικής και ανιμπατικής της αφήγησης, μέχρι τέλους...

Η πρωταγωνίστρια θα καταθέσει την καθαρά προσωπική της μαρτυρία για την κατά κανόνα απρόβλεπτη -και συχνά τρομακτική- συνάφεια λογοτεχνίας και ζωής.

